

nogle ny Regler i saa Henseende, og disse Regler gaa da væsentlig ud paa for det første at frigive de mindre Skibe for Lodspligt, naar de blive bugserede. Mindre Skibe under 80 Registertons blive helt fri. Det er en Indrømmelse til Sejlskibsfarten. Tomme og ballastede Skibe paa indtil 150 Tons ligesom ogsaa Bugsering gennem Sundet blive fri, saaledes at de ikke have nogen Lodspligt, naar de tage Bugserfartøj her i Sundet. Det er ogsaa en betydelig Indrømmelse til Sejlskibsfarten, og det er en Regel, som ogsaa giver Lods væsenet Klarhed over, hvor vidt dets Rettigheder gaa. Saa tilføjes der en Bestemmelse om, at Skibsførere, som ikke ere kendte med Farvandet, ere pligtige til at erlægge Gebyr til Lods væsenet i det Tilfælde, at de lade sig bugsere.

Det er denne Overenskomst, der er tiltraadt af samtlige delegerede fra alle de Institutioner, jeg har nævnt, og som er udformet i dette Lovforslag. I det andet Ting er Lovforslaget ændret paa nogle Punkter, som dog alle ere rent formelle, kun med Undtagelse af et enkelt Punkt, hvor det nærmere bestemmes, hvad der skal forstaas ved, at en Skibsfører er kendt i Farvandet. Dette Punkt blev ændret saaledes, at en Skibsfører skal mindst 3 Gange indenfor et Tidsrum af 3 paa hinanden følgende Aar have benyttet Lods i Farvandet for at anses for at være kendt i Farvandet. Det er en Bestemmelse, som sikkert nok er heldig, idet man ellers vilde kunne faa Strid om, hvornaar en Skibsfører skulde anses for at være kendt i Farvandet. Denne Bestemmelse kan man altsaa holde sig til, og man bør ligeledes have en Bestemmelse om, hvorledes han bevarer denne Ret, da Farvandet meget ofte skifter Udseende, navnlig ved Havnen, saa at det ingeni lunde er givet, at en Mand, fordi han for 20 Aar siden har været godt kendt i Lods farvandet, saa ogsaa er kendt der i Dag. Det er den væsentligste af de indførte Ændringer. Ellers foreligger Lovforslaget i sin oprindelige Skikkelse, navnlig hvad Kærnepunktet, den trufne Overenskomst, angaar.

Jeg tror, at man ved Gennemførelsen af dette lille Lovforslag vil opnaa ikke blot nogen Lettelse for Sejlskibsfarten, men ogsaa og navnlig, at man vil undgaa den Strid, som nu har raset i 3 Aar, siden vi fik Tillæget til Lodsloven af 13. Marts 1903.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme.

Slengerik: Jeg indrømmer straks, at det er et lidt vanskeligt Omraade at lovgive paa, ikke alene af den Grund, at vi her i Folketinget eller i Rigsdagen i det hele ikke kunne siges at være specielt kendte paa dette Omraade, men ogsaa af andre Grunde, nemlig at der staa temmelig modstridende Interesser overfor hinanden netop paa det Omraade, vi her have med at gøre. For Skibsfart og Handel have jo særlig en Interesse, den nemlig, at Fartøjerne saa let som muligt og saa billigt som muligt kunne komme igennem vore Farvande. Der er en anden Interesse, som vi kunne sige, gælder for vort Land i det hele taget, og det er den, at der drages saa mange Fartøjer som muligt gennem vore Farvande, thi det vide vi jo godt, at ogsaa derved kan der skabes en Indtægt for Folk her i Landet. Det er noget, vi hørte Tale om den Gang, Lovforslaget om Drogdens Uddybning var til Behandling. Det kan nu ikke nægtes, at der gøres adskilligt fra Statens Side for at imødekomme disse to Interesser. Forholdet er jo det, at der fra Statens Side hvert Aar gives ikke saa ganske faa Penge netop for at gøre Besejlingsforholdene saa lette og billige her i Landet, som de paa nogen Maade kunne gøres. Paa den Finanslov, som vi stemte over i Gaar, er der jo opført et Beløb af godt 1,076,000 Kr. til Fyr væsenet i Danmark; der er opført et Beløb paa omtrent 150,000 Kr. til Vagervæsenet her i Landet, det vil sige, der gøres fra Statens Side, hvad der kan gøres, for at Fartøjerne om Dagen kunne sejle igennem ved Hjælp af de Mærker, der betegne Farvandet. Der gøres en Del ogsaa derved, at der til Dels ved Statens Foranstaltning affattes gode Kort over Farvandene, saa at Fartøjerne kunne finde igennem ved Hjælp af Kortene, især naar de have Hjælp af Vagervæsenets Mærker i Farvandene, og der gøres for meget over 1 Mill. Kr. aarlig for, at Fartøjerne kunne finde igennem ved Hjælp af Fyrene. Disse ere udviklede meget i de sidste Aar — det bliver paastaaet, til Dels som et Modtræk mod Kieler-Kanalen og den Passage, som Fartøjerne ellers vilde søge igennem —, det er udviklet i den Grad, at man næsten har Lov til at sige, at i alt Fald Dampskibe ere i Stand til at sejle igennem en Mængde af vore Farvande om Natten ved Hjælp af Fyrene, selv om de ikke kunne finde Vej igennem dem om Dagen alene ved Mærkerne uden Lods.

Disse Interesser, der gaa ud paa at